

**נזיר מג
 עניין: גוסס**

רא"ש ד:

חזק: א) ודילמא גוססים שוינהו. ואפי' למ"ד פ' ג' מינין ב) דנזיר אסור ליגע בגוסס. הכא לאו גוססים ממש אלא סמוכים לגוססים. ונ"ל לחלק בין גוסס בידי שמים לגוסס בידי אדם: ואשלם את

חתם סופר יו"ד סי' שלח

בזה תמי' רבתי בנזיר ד' ע"ב דאמרינן בשמשון בלחי החמור דלמא גוססים שוינהו, הקשו תוס' [ד"ה דילמא] הא אסור לטמא לגוסס, ותי' הרא"ש הובא בשיטה מקובצת שם דשאני גוסס בידי אדם מגוסס בידי שמים ע"ש, וצ"ל גוסס בידי אדם אינו להחלו כל כך דאינו קרוב למיתה כמו גוסס בידי שמים, והוא היפוך ש"ס סנהדרין ע"ח ע"א, וצ"ע.

סנהדרין עת.

רבא ז' הכל מודים בהורג את הטריפה שהוא פטור ז' בגוסס בידי שמים שהוא חייב לא נחלקו אלא בגוסס בידי אדם מר ז' מדמי ליה לטריפה ומר מדמי ליה לגוסס בידי שמים מאן דמדמי ליה לטריפה מאי טעמא

אבני נזר יו"ד סי' תסו

י) ולי' ה"י נראה להשוות הא דנושאי ארונו של יוסף גם הא דאין טומאה צדיקים והוא. דהנה טעם טומאת מת כחז רמב"ן [פר' חקת] משום דאדם מת בעטיו של נפש. וכמ"ש רח"ו ז"ל שג' טיפי מרה שזרק מה"מ מטמאים הגוף ואינה מולאת הנשמה מנוח לכף רגלה ויולאת ומכאן טומאת מת. אך זה צמת. אך בנהרג שאינו מת ע"י מה"מ כמ"ש בזה"ק ח"א קי"ד בטעם עגלה ערופה. ע"כ צריכין לבוא לטעם הזה"ק משום דצמאת דקודשא ציינן לאתחזרה. וצטעם הזוהר הוא שמחלקים שבצדיקים אין טעם זה יען הם קדשי הגוף בקדושת עצמו ואינו מאנא דקודשא לבד רק הגוף עצמו מקודש ואין החילונים יכולים להתאחז בהם. אבל מת מעצמו כל שאינו מהממים צנשיקה ומת ע"י מה"מ כמפורש בפרק ואלו מגלחין [מו"ק כח]. שאפי' האמוראים הגדולים ה"י מיתתן ע"י מה"מ מטמא ע"י הג' טיפין. וע"כ דוקא רע"ק שנהרג בידי אדם הוא שאמר אלי' שאין טומאה צדיקים. אבל יוסף שמת מעצמו שפיר קאמר הגמ' נושאי ארונו של יוסף ה"י. [ע"ע להלן סי' תס"ט ג'-ז']:

בב) **ולפמ"ש** נחיישב לי דברי הרא"ש הוצא שטמ"ק (נזיר ד':) דהא דליחא בנזיר (מ"ג.) דכהן אסור בגוסס הוא דוקא בגוסס בידי שמים ולא בגוסס בידי אדם. וקשה הא מסנהדרין (ע"ח.) מוכח להיפוך וכבר נתקשה בזה החת"ס [יו"ד סי' של"ח]. ולפמ"ש ניחא דהנה ענין טומאת גוסס הוא משום שהוא החלל המיתה והתחיל טיפת המה"מ וזה הוא בגוסס בידי שמים ששייך טעם הרח"ו ז"ל שהטומאה הוא מלד טיפת המה"מ. אבל בגוסס בידי אדם שאינו ע"י מה"מ כמבואר בזה"ק הנ"ל וע"כ הטומאה הוא מלד טעם הזוהר דכשנסתלק הקדושה שורה הטומאה [ואף בגוי מוכרחין לומר שיש בו קצת קדושה כיון שחייב צו' מצוות לענין שיחול עליו טומאה לענין מגע ומשא] וזה אינו בגוסס כיון שעדיין לא נסתלק הקדושה. וממילא בגוסס בידי אדם דליחא לשני הטעמים שפיר כהן מותר ליגע:

